

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 30. ocofbra 2014. god.
Br. ref.:RK725/14

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI217/13

Podnosilac

D.O.O. "H.P.G"

Ocena ustavnosti rešenja br. AC-I-13-0169 Posebne komore Vrhovnog suda Kosovo od 10. oktobra 2013. god.

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podnelo Društvo sa ograničenom odgovornošću (D.O.O.) "H.P.G" (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), koje zastupaju gđa Iliriana Osmani Serreqi i g. Gani Tigani, advokati iz Prištine.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava rešenje AC-I-13-0169 Posebne komore Vrhovnog suda Kosovo (u daljem tekstu: PKVS) od 10. oktobra 2013. god., koje mu je uručeno 11. oktobra 2013. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporenog rešenja koje je navodno "neustavno i kao takvo treba da se poništi".

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Podnosilac je podneo zahtev 27. novembra 2013. godine.
6. Dana 3. decembra 2013. god., predsednik Ustavnog suda je odlukom br. GJR. KI217/13, imenovao sudiju Arta Rama-Hajrizi za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik Ustavnog suda je odlukom br. KSH. KI217/13, imenovao Veće za razmatranje sastavljeno od sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Snezhana Botusharova i Kadri Kryeziu.
7. Dana 6. februara 2014. god., PKVS je obaveštena o zahtevu.
8. Dana 26. maja 2014. god., PKVS je podnela svoje komentare.
9. Dana 23. septembra 2014. god., nakon što je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca, Veće za razmatranje je preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

10. Podnosilac zahteva je učestvovao u tenderu objavljenom od strane Kosovske agencije za privatizaciju (u daljem tekstu: KAP) za privatizaciju kompanije "Bankos LLC" u Peći. Podnosilac zahteva je bio najbolji ponuđač za navedeni tender (Pismo KAP-a, ref. br. 641 od 24. septembra 2012. god.).
11. Dana 29. marta 2013. god., KAP je obavestila podnosioca zahteva o poništenju tendera, jer je „ponuda preniska“.
12. Dana 17. aprila 2013. god., podnosilac zahteva je izjavio žalbu KAP-u na odluku Odbora o poništenju tendera.
13. Dana 18. juna 2013. god., podnosilac zahtev je podneo tužbu PKVS, tražeći poništenje odluke KAP-a i zahtevao da PKVS izda preliminarnu sudsku zabranu

u cilju zabrane ponavljanja tendera za pomenutu kompaniju do konačne odluke.

14. Dana 31. jula 2013. god., Sudsko veće PKVS (rešenje C-I-13-0015) odbilo je kao neosnovan zahtev za uvođenje preliminarne sudske zabrane.

15. PKVS smatra:

“Sud smatra da u ovom predmetu, uslovi iz člana 55.1 Aneksa Zakona br. 04/L-033, o Posebnoj komori Vrhovnog suda Kosova, za izdavanje preliminarne sudske zabrane, nisu ispunjeni, jer tužilac nije argumetovao da će pretrpeti direktnu i nenadoknadivu štetu, ukoliko se ne odredi privremena mera.

Zaista, ne postoji nijedan dokaz da će doći do direktne štete, jer iz okolnosti možemo pretpostaviti da u bližoj budućnosti neće ponovo biti otvoren tender. Što se tiče ovog predmeta, ne postoji dokaz da se direktna i nenadoknativa šteta ne može racionalno nadoknaditi davanjem novčane naknade“.

16. Dana 28. avgusta 2013. god., podnosilac zahteva je izjavio žalbu na rešenje PKVS od 31. jula 2012. god., zbog pogrešne primene materijalnog prava i pogrešnog i nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja.

17. Dana 10. oktobra 2013. god., Žalbeno veće PKVS (rešenje AC-I-13-0169) odbilo je kao neosnovanu žalbu izjvljenu od strane podnosioca zahteva i potvrdilo rešenje Sudskog veća PKVS C-I-13-0015 od 31. jula 2013. godine.

18. Žalbeno veće PKVS smatra:

“Obrazloženje Sudskog veća ne može da se smatra kao dovoljna osnov za rešenje. U stvari, Veće podržava svoje rešenje na pretpostavci koje nije dovoljno kao osnov za rešenje. Pored toga, Specijalizovano veće nije preciziralo koje okolnosti bi podržale ovu pretpostavku. Dakle, obrazloženje je ništavo. Međutim, ovo neće uticati na doneto rešenje, jer je Žalbeno veće ocenilo da žalba, svejedno, mora da se odbije po tom osnovu. U ovoj stvari, podnosilac žalbe, kome pada težina dokaza u smislu člana 55.1 Aneksa, nije pružio pouzdan dokaz da navodno pravo koje se traži postoji. Podnosilac žalbe nije pružio dokaz da je ishod tendera obavezan za Agenciju i da mora odvesti do potpisivanja kupoprodajnog ugovora. Upravo suprotno od toga, pravila tendera dozvoljavaju Odboru KAP-a da poništi tender u svako doba pre potpisivanja ugovora. Član 17.1 Pravilnika tendera propisuje: “Prema svom izboru Odbor može da odloži ili poništi tender u bilo koje vreme ili iz bilo kog razloga“. Dakle, proglašavanje kao privremenog pobednika ne garantuje da će Agencija potpisati kupoprodajni ugovor. Za povlačenje tendera, KAP se poziva na ovu odredbu Pravilnika tendera“.

19. Dana 26. maja 2014. god., PKVS je obavestila Sud da je PKVS postupala u skladu sa članom 55.2 Aneksa Zakona o Specijalnoj komori, koji navodi: *“Specijalna komora može da odlučuje o zahtevu za odobrenje preliminarne zabrane bez vođenja rasprave nakon što je drugoj stranki pružena prilika da podnese protivargumente u pisanom obliku. U izuzetnim okolnostima*

Specijalna komora može rešiti zahtev za preliminarnu sudsku zabranu bez uručivanja datog zahteva drugoj stranki. Preliminarna sudska zabrana odobrava se samo za ograničeni vremenski period i može na zahtev biti produžena”.

20. PKVS je dalje obavestila Sud da je samo odlučila u vezi sa preliminarnom zabranom, a da još uvek nije odlučila o meritumu slučaja.

Navodi podnosioca

21. Podnosilac zahteva tvrdi da je njegovo pravo na pravično suđenje bilo povređeno, zbog radnji i propusta PKVS, jer podnosiocu zahteva *“nikad nije pružena mogućnost da odgovori na primedbe tuženog”*.
22. Osim toga, podnosilac zahteva tvrdi *“da je tužena podnela odgovor na zahtev podnosioca za izdavanje preliminarne zabrane, dok tužiocu nije pružena mogućnost da se izjasni na primedbe tužene”*. *Dok je zahtev tužioca dostavljen tuženoj kako bi se izjasnila, izjava tužioca iz odgovora na zahtev za preliminarnu zabranu nije poznata i dostavljena tužiocu”*.
23. Izgleda da podnosilac zahteva zaključuje da je njegovo pravo, garantovano članom 31. Ustava i članom 6 EKLJP, povređeno od strane PKVS.

Prihvatljivost zahteva

24. Kao prvo, Sud ispituje da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti.
25. U tom smislu, Sud uzima u obzir pravilo 36 (1) c) i (2) b) Poslovnika, koje propisuje:
 - (1) *Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve: c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan.*
 - (2) *Sud odbacuje zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi: b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava”*.
26. Pored toga, Sud primećuje da podnosilac zahteva nije potkrepeo tvrdnju na ustavnim osnovama i nije pružio dokaze da su njegova osnovna prava i slobode povređena od strane redovnih sudova.
27. Sud može samo da razmotri da li su dokazi izneti na takav način da je postupak, gledano u celini, sproveden na takav način da je podnosilac zahteva dobio pravično suđenje (vidi između ostalih izvora, Izveštaj Evropske komisije za ljudska prava u slučaju *Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, zahtev br. 13071/87, usvojen 10. jula 1991. god.).
28. Pored toga, u vezi sa navodima podnosioca zahteva koji se odnose na mogućnost da odgovori na odgovor tužene, mora se napomenuti da je prema ESLJP *“[...] u prošlosti utvrdio da nesaopštavanje pisanih zapažanja ili dokumenata u postupku i nemogućnost podnosioca zahteva da ih komentariše ne predstavlja povredu prava na pravično suđenje. U svom obrazloženju, sud*

je objasnio da, u konkretnim slučajevima, odobriti podnosiocu zahteva takvo pravo i mogućnost ne bi imalo nikakav uticaj na ishod postupka kao pravni pristup usvojen koji nije bio otvoren za diskusiju“. (Vidi slučaj *Hudakova i drugi protiv Slovačke*, zahtev br. 23083/05, presuda od 27. aprila 2010. god.).

29. Dakle, Sud primećuje da je podnosilac zahteva sam podneo zahtev za preliminarnu zabranu PKVS koju je PKVS dostavila KAP da podnese svoje primedbe. PKVS je po svom nađenju i na osnovu zahteva podnosioca i zapažanju KAP odlučila da odbije zahtev za preliminarnu zabranu. Pored toga, podnosilac zahteva je izjavio žalbu Žalbenom veću PKVS, čime su dobili mogućnost da podnesu svoje primedbe u vezi sa ovim navodom.
30. Sud primećuje da je PKVS obrazložila svoje rešenje o odbijanju zahteva za preliminarnu zabranu i stoga, Sud ne može da zaključi da su relevantni postupci na bilo koji način bili nepravični i proizvoljni (vidi, *mutatis mutandis*, *Shub protiv Litvanije*, ESLJP, odluka o neprihvatljivosti zahteva br. 17064/06 od 30. juna 2009. god.).
31. Dakle, Sud ne deluje kao sud četvrtog stepena, kada razmatra odluke donete od strane redovnih sudova. Uloga je redovnih sudova da tumače i primenjuju relativna pravila materijalnog i procesnog prava (vidi, *mutatis mutandis*, *Garcia Ruiz protiv Španije* [VV], br. 30544/96, stav 28, Evropski sud za ljudska prava [ESLJP] 1999-I).
32. Dakle, u skladu sa pravilom 36 (1) c) Poslovnika, zahtev je očigledno neosnovan i stoga, neprihvatljiv.

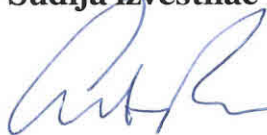
IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, pravilima 36 (1) c) i 56 (2) Poslovnika, dana 23. septembra 2014. god., jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Artë Rama-Hajrizi

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani